

Lázár Ervin, a mindenkinek hiányzó szeretet

2012 november 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Konferencián emlékeztek Lázár Ervinre hétf?n a Pet?fi Irodalmi Múzeumban, ma pedig iskola veszi fel az író nevét. Lázár Ervin idén lett volna 76 éves. Még csak hat éve, hogy nincs köztünk, de szeptember óta már emlékháza van Sárszentl?rincen.

Lázár Ervin emléke ma is olyan eleven, mintha élne, az el?adók is így beszélnek róla: a tudományos fejtegetéseket is áthatja a szeretet és a személyesség. És persze hemzsegnek az anekdoták a visszaemlékezésekben: felidézik a különös figurát, akire olyan nehéz volt ráimádkozni egy rendes zakót, nyakkend?t pedig végképp lehetetlen, és akit pályakezd? újságíró korában valóságos rémülettel fogadtak a Esti Pécsi Naplónál, mert nem tudták, katonaszökevénnyel vagy menekülttel állnak szemben. Persze felvették azért mindenhova – az egyetemre az özvegye, Vathy Zsuzsa író visszaemlékezése szerint úgy, hogy a felvételiztet? kérdésére, miszerint mi a különbség a falujukbéli és a budapesti Sztálin út között (a mai Andrássy út), azt válaszolta, hogy „egyiken se jár a villamos”. Így lett bölcsészhallgató, aztán pályakezd?, utóbbi Pécsett.

Lázár Ervin

Fotó: lazarervin.com

Pécs egész életre szóló szerelem maradt az író számára, a nagy szerelmekhez ill? kilengésekkel – a témáról el?adó Bartusz-Dobosi László idézetei mindent elárultak: Lázár Ervin néha mélységesen keser?en, néha nosztalgiával emlékezett az itt eltöltött id?re, de így vagy úgy mindig téma maradt Pécs. Bartusz-Dobosi meglátása szerint furcsa, hogy a városban ma nem foglalkoznak különösképpen az író emlékével. – Mintha elfelejtették volna Lázár Ervint és a korosztályát – véli az irodalomtörténész, aki szerint egy szobrot biztosan megérdemelne Pécsett Lázár Ervin, hiszen annyi minden köti oda.

A pályakezdését a Esti Pécsi Napló, a Jelenkor és a Nádor kávéház háromszöge határozta meg. Az utolsóba hazajárt, az els? kett? pedig kezd? újságíróként és induló íróként biztosított neki megjelenési lehet?séget. Bartusz-Dobosi felidézte a történetnek azt a korra nagyon is jellemz? fordulatát, amikor a kultúra iránt érdekl?d? kezd? újságírót tudatosan a mez?gazdasági rovatba helyezték. Az ide írt cikkeiben mégis nyugodtan kutakodhatnak az írói véna jelei után az irodalomtörténészek, biztosan sikerrel fognak járni.

Szakonyi Károly el?adása idézte hosszan azt a számtalan mez?gazdasági eszközt, elfelejtett szót, tárgyat, tevékenységet, amelyek Lázár Ervin m?veiben felbukkannak, mint egy let?nt világ emlékei. Egyszer állítólag azt mondta Lázár: szeretne egy olyan múzeumot a mez?gazdasági eszközök számára, amilyet Belgiumban látott. Ezt a múzeumot is megteremtette a m?veiben, és a mez?gazdasági rovattal együtt járó utazás, a vidéki emberekkel való találkozások végül nemhogy kárt okoztak volna, hanem valóságos áldást jelentettek neki íróként.

A pécsi Jelenkor pedig az els? közlések helye lett. Csorba Gy?z?vel, Tüskés Tiborral életre szóló kapcsolatokat kötött Lázár Ervin, és sokáig köt?dött magához a Jelenkorhoz, még nyomdai szerkeszt?je is volt a lapnak, bár ez a pontosságot igényl? munkakör nem állt különösebben közel Lázár szertelen személyiségéhez: a visszaemlékezések szerint az elmulasztott határid?k következményeit?l csak az mentette meg, hogy nem lehetett rá haragudni. Szeretetre méltó volt, ahogy a m?veiben is.

Lázár Ervin íróasztala az íróról elnevezett sárszentl?rinci emlékházban

Fotó: Béres Attila

Ez az a felebaráti szeretet, ami sokszor hiányzik az életünkb?l, és ami miatt gyerekek és feln?ttek is vissza-vissza térnek a Lázár-könyvekhez – mondta el?adásában Pomogáts Béla. ? arról beszélt, hogy a Lázár-történetek példázatok, mégpedig nem is olyan könnyen értelmezhet?ek – legalábbis Pompor Zoltán szerint, aki a Lázár-m?vek tantervben elfoglalt helyér?l beszélt. Felhívta a figyelmet, hogy egyel?re mindössze egy-egy m?ve képviseli az írót a Nemzeti alaptantervben és a kerettantervben, de neki az a véleménye, hogy a pedagógusoknak is gondja van a Lázár-m?vek értelmezésével. Nem feltétlenül tudnak mit kezdeni velük, és így a továbbadásuk is nehézkes.

Az el?adók becsületesen sorra vették az összes m?fajt, amelyben Lázár alkotott, a jól ismert mesékt?l és a prózától a verseken át egészen a naplóig. Elhangzott az is: Lázár Ervin figyelt a legjobban a kortársai közül az életm?ve harmóniájára. Nem írt sokat, de mindennek megvan a helye az életm?ben, még a töredékes naplónak is, amely élete utolsó idejének is megrázó dokumentuma, és amelyr?l Cs. Nagy Ibolya beszélt. Kiderült: nem volt könny? a napló feldolgozása, s Cs. Nagy „filológusokat rémületbe ejt? hivatkozásokat” emlegetett – valószín?leg ez tetszett volna Lázár Ervinnek.

A Pet?fi Irodalmi Múzeum, az Illyés Gyula Archívum és M?hely, valamint a Közép-európai Kulturális Intézet által szervezett emlékkonferenciához pedig Isten tudja, mit szólna. A beszédek zárásaként Vathy Zsuzsa csak annyit f?zött hozzá a témához: ha elmondanánk Lázár Ervinnek, hogy konferenciát szerveztek róla, valószín?leg azt kérdezné: elment az eszetek? És szerinte arra is emlékeztetne minket: mindig mondta, hogy semmit ne nevezzenek el róla. Ehhez képest mától az újpesti Erzsébet utcai Általános Iskola fogja viselni a nevét, amelynek ma délután tartják a névadó ünnepségét.

mno.hu - rKIssNelli

Ajánló